

Pálffy József országos színműpályázatot kíván kiírni és irodalmi estéket akar rendszeresíteni a szegedi színházban

Az intendáns optimista tervei a második házikezelés esztendőre

(A Délmagyarország munkatársától.) A színházi szezon véget ért, már csak a nyári szezon van hátra, de azért a házikezelés első teljes esztendejének művészi és anyagi mérlegét még nem állították össze az illetékesek. Így nem lehet tudni, hogy milyen nagy az anyagi deficit, hogy felemészthető-e teljesen az a kétmilliárd korona, amit városi szubvencióként megszavazott a házikezeléshez a közgyűlés, vagy hogy mennyivel kellett esetleg ezt a tekintélyes summát kipótolnia a város házi pénztárának. A színház vezetősége a jövő szezon előkészítésével foglalkozik és ebben a munkában érvényesíteni kívánja a múlt szezonban szerzett tapasztalatokat.

Dr. Pálffy József tanácsnok, aki nagy ambícióval vállalkozott a színház intendánsi tiszt-ségére, mindennap tárgyal Tarnay szinigazgatóval és a színház művészi és adminisztrációs vezérkarával. Terveket sző, programot dolgoz ki, vitatkozik, kísérletezik szinte szünet nélkül. A színházi ügyek intézésében láthatólag nagy kedve telik még mindig, mert amikor bekopogtatunk hozzá, örömmel bocsájtkozik beszélgetésbe.

Ezt a beszélgetést megelőzte néhány nappal azelőtt egy másik, amikor felvetődött néhány színházzal kapcsolatos terv, néhány ötlet. Pálffy tanácsnok láthatólag foglalkozott azóta ezekkel a dolgokkal, mert most végleges elhatározásairól beszél:

— Alaposan meggondoltam a dolgot — mondja — és végérvényesen elhatároztam, hogy a szegedi városi színház nevében és a saját hatáskörömben — mert úgy érzem, hogy ez az intendáns hatáskörébe tartozik — a lehető legrövidebb időn belül

kiírom a színdarabpályázatot.

Három egyenkint ezer pengős díjat tűzök ki a legjobb dráma, a legsikerültebb vígjáték és a legjobb operett jutalmazására. A színházi irodát már utasítottam is a pályázati felhívás megszövegezésére és a pályázati feltételek összeállítására. Először arra gondoltam, hogy ezt a pályázatot csak helyi keretek között bonyolítom le, úgyhogy azon csak szegedi írók és szerzők vehetnek részt. Valami speciálisan szegedi szerzemén volna csinálni, de később rájöttem, hogy ennek sok értelme nem lenne, hogy a pályázatból a művészi nivó rovása nélkül nem lehet kirekeszteni a nem-szegedi pályázat előcsal rejtekéből néhány országos pályázat kiírására. Megvagyok győződve ugyanis arról, hogy nagyon sok értékes színdarab hever a beérkezett és a még beérkező szerzők íróasztalainak fiókjában. A nem eléggé ismert szerzők a mai színházi viszonyok között csak nagyon nehezen juthatnak nyilvánossághoz. Azt remélem, hogy a szegedi pályázat előcsal rejtekéből néhány értékes darabot. Szerintem a szegedi színház ezzel a színműpályázattal kulturmissziót teljesít és eredeti programjához igazodik. Sokszor hangoztatták és még többször sürgették, hogy a szegedi színházban bizonyos fokig függetlenítenie kell magát a budapesti színházak műsorától. Néhány eredeti bemutatóval tehetjük csak meg előlé a cél felé az első lépést.

— A pályázatot úgy írom ki, hogy a kitűzött jutalomdíjat ne kelljen feltétlenül kiadni, csak abban az esetben, ha a beérkező darabok között a legjobb egyszersmind igazi értéket is reprezentál. A darabok elbírálását és a pályadíj odaítélését országos zsűrire bízom, amelynek tagjai lesznek a legjobb budapesti esztétikusok és a szegedi irodalmi élet vezérei, akiknek ítéletében megbízhat mindenki. A pályázat határidejét október elsejére tűzöm ki és úgy számítom, hogy a legjobb darabot november elején már be is mutathatja a színház.

— Gondolkoztam azon is, hogy a jövő szezonban rendszeresítjük a színházban az irodalmi estéket, még pedig havonta egyszer,

esetleg kétszer rendes esti előadások keretében. Ezt úgy képzelem, hogy a hozzáértők közreműködésével jóelőre összeállítjuk az irodalmi esték műsorát, amelynek változatosnak, élvezetesnek és feltétlenül irodalminak kell lennie. Az irodalmi estéken kis, egyfelvonásos darabokat adna elő a társulat, meghívánk esetleg esetleg egy-egy országos nevű író, vagy költőt, aki előadást tartana, vagy saját munkájából adna elő és az új irodalom remekait ismertetné. Lenne a műsoron zene is, szaválás is. Ugy gondolom, hogy ennek a programnak már is meg van Szegeden a maga intelli-

Hivatali sikkasztás miatt egy hónapra ítélték egy városi adóvégrehajót

(A Délmagyarország munkatársától.) Pető László szentesi adóvégrehajót sikkasztás bűntettével terheltlen állott pénteken délelőtt a szegedi törvényszék előtt. A vád szerint a városi végrehajó a szentesi munkásbiztosító pénztár javára befizetendő díjak beszédésével volt megbízva. A munkásbiztosító pénztárral ugyan elszámolt, de a városi pénztárba nem fizette be a járulékokat. Kétezer pengővel nem tudott elszámolni. Pető Lászlót ezért állásából felfüggesztették és ellene hivatali sikkasztás címén indult meg az eljárás.

A pénteki főtárgyaláson Pető kijelentette, hogy csak részben szedte be a munkáspénztári járulékokat és azokat mindennap befizette a pénztárba. A kihallgatott városi

pénztáros azonban pénztárkönyvvel is igazolta, hogy Pető a városi pénztárba ilyen összegeket nem fizetett be. A törvényszék Pető Lászlót bűnösnek mondotta ki és egy-hónapi fogházra ítélte.

Az ítélet kihirdetése után a bírók valószínűleg felszólították Pető Lászlót, hogy nyugodjon meg a törvényszék rendkívül enyhe ítéletében.

— Csak nagyszámu családjára voltunk figyelemmel. Vigyázzon, mert a táblán könnyen fegyházat is kaphat, — mondotta az elnök.

— Nem és nem! Felebbezek! — jelentette ki a vádlott, amire az ügyész is felebbezést jelentett be az ítélet ellen.

Egy cipészsegéd büszkén vallotta a törvényszék előtt, hogy meggyőződéses kommunista és Kun Béla személyes hive

A bécsi agitátoriskolától a szegedi törvényszékig

(A Délmagyarország munkatársától.) Weisenhoffer László szegedi cipészsegéd apró emberke, sűrű fekete szakállal, mélynézésű szemekkel. Kommunista-agitátor és amint pénteken délelőtt mondotta a törvényszék Vildanácsa előtt: Kun Béla legszemélyesebb hivei közé tartozott... Bécsben 1925-ben hallgatta végig a titkos kommunista agitatori tanfolyamot, amelynek vezetője Kun Béla volt. Az agitatori tanfolyamot jeles eredménnyel végezte el, mire kiküldték a magyar Alföldre.

Weisenhoffer László Szegeden telepedett meg először. Itt azonban nem kapcsolódott bele a politikai mozgalmakba, inkább kirándult a közeli vidékre. A legeredményesebben Békésen működött. Itt azonban első propaganda beszédét után elfogták. Állam-, osztály-, társadalmi rend és valláselleni izgatások büntetési címén indult meg ellene az eljárás.

A vádirat szerint a cipészsegéd április 29-én a békési sétatérén üldögélt egy padon. A délutáni órákban, amikor a legtöbbben tartózkodtak a sétány fái között, Weisenhoffer többek jelenlétében a következőket mondotta:

— Az egyházi adminisztrációt részeg papok látják el, akik a vallást a nép butítására használják fel. Ezért az egyházak nem egyebek, mint börtönök és csak arra valók, hogy a papok a népet sötétségben tartsák... — Mindent a munkáskéz állít elő, még sincs sem kenyere, sem ruhája. Övék a szenvedések, a jajok, a keservek és az urak, a

herék kávéházakban és szalonokban habzsolják az élet örömeit...

— Eljő az idő, amikor vége lesz a mai időknek és átveszi az uralmat a világot megváltó proletárdiktatura. Jön Kun Béla, akivel elmúlnak az urak hatalmaskodásai. Nem lesz különbség ur, munkás és paraszt között; nem lesz gazdag és szegény, csak dolgozó Emberek...

A sétatéri szónoklat hallgatói az esettel azonnal jelentették a csendőrségnek, amely a kommunista agitátort azonnal letartóztatta. Weisenhoffer ellen az ügyészség vádiratot adott ki. A kommunista agitátor a csendőrség előtt részletesen elmondotta békési beszédét. A vizsgálóbíró előtt azonban tagadott. Tagadta, hogy az állam, vagy a társadalmi rend ellen izgatott volna. Csupán annyit ismert el, hogy az egyház és vallás ellen kell ki, mivel szerinte a békési református pap viselkedése elítélendő.

A pénteki főtárgyaláson Weisenhoffer L. kijelentette, hogy vérbeli kommunista és ezt nem is tagadja.

— Nem tagadom, hogy kommunista vagyok, de még sem engedhetem meg, hogy ezért mindent rám fogjanak. Békésre nem azért mentem át, hogy ott kommunista propagandát kezdjek. Üzleti ügyekben tartózkodtam Békésen.

— Délután kitévedtem a sétányra. Beszédbe elegyedtem néhány emberrel. Azok panaszkodtak papjukra, amire én megmondtam véle-

KERJEN
MINDENUTT

Pakauer

MALNÁSZORPOT
FRANCADEUT
LIMONADE SZORPOT

A fekete kalóz Douglas Fairbanks

legutolsó filmje
nem repriz, de a leg-
izgalmasabb kalandor-
film, mely eddig létezett,
végig színes felvételek,
a legérdekesebb meseszöveg,
elképzeltetlen trükkök sorozata
Fairbanks soha nem volt nagyobb,
soha nem volt ragyogóbb, mint
a Fekete Kalózban.

gens közönsége, amely éppen az irodalmi esték rendszeresítése következtében állandóan gyarapodna. A szegedi színház megítélésém szerint ezzel is szolgálatot tenne a magyar kultúrának.